
Simo Rundgren (Indlæg)

Arvoisa presidentti! Kiitoksia Stoltenbergille tästä erinomaisesta esityksestä. Tämä teidän konkreettinen esityksenne komissiosta vaikuttaa kyllä hyvältä askeleelta eteenpäin. Arvostin erityisesti teidän analyysiänne viimeisen 25 vuoden aikana tapahtuneesta kehityksestä. On mielestäni aivan välttämätöntä myös ymmärtää, miten Venäjä näkee tämän tilanteen kehityksen.

Sekä Norjalla että Suomella on yhteistä rajaa Venäjän kanssa. Se näyttääkin vaikuttavan niin, että meidän tulkintamme tilanteesta monesti ovat samansuuntaisia. Meillä on myös hyvin paljon samanlainen tapa käsitellä niitä ongelmia, joita suhteissamme Venäjään ilmenee. Olen erityisen iloinen, että tuo Kirkkoniemen juhla onnistui ja että Lavrov oli paikalla. Tämä osoittaa, että lähialueyhteistyöllä on sittenkin todella iso merkitys.

Kerron teille nyt lyhyesti tässä toivon hengessä viimekesäisestä tapahtumasta, joka minulle henkilökohtaisesti tapahtui Lapissa. Sallan pitäjstä jäi yksi kolmasosa viime sodan jälkeen Venäjälle. Joka kesä sallalaiset käyvät siellä sankarihautoilla pitämässä hartaustilaisuuden. Kun he tiesivät, että olen pappi, niin he pyysivät minua pitämään sen hartaustilaisuuden. Tuossa tilaisuudessa Venäjän puolella, poltetun kirkon raunioilla, on mukana aina myös venäläisiä ystäviä. Laskimme kukat haudoille. Sitten siirryimme venäläisten sotilaiden haudoille ja laskimme kukat siellä. Yllätyksekseni venäläinen ystävämme tuli minun luokseni ja sanoi: ”Pidä rukous täälläkin.” – Ja niin pidin. – Sen jälkeen mentiin vanhan Sallan kirkonkylän lähelle saksalaisten haudoille, joissa on 8 000 saksalaista sotilasta haudattuina, ja jälleen tämä venäläinen ystävä tuli ja

sanoi: "Pidetään rukous täälläkin." – Pidin sen siellä.

Tuo tilaisuus jätti minuun sellaisen jäljen, että tässä toivon hengessä, josta arvoisa esitelmöitsijämme Stoltenberg kertoi, olen ajatellut, että niin vaikea ei voi kansainvälinen tilanne koskaan olla, ettei meidän tule uskoa rauhanomaisten ratkaisujen olemassaoloon.

Skandinavisk oversettelse

Ärade president! Tack till Stoltenberg för denna utmärkta presentation. Ert konkreta förslag om en kommission verkar som ett bra steg framåt. I synnerhet uppskattade jag er analys av utvecklingen under de senaste 25 åren. Jag tycker också att det är absolut nödvändigt att förstå hur Ryssland uppfattar denna utveckling.

Både Norge och Finland har en gemensam gräns med Ryssland. Det ser ut att inverka på så sätt att våra tolkningar av situationen ofta går i samma banor. Vi har också ett mycket likartat sätt att hantera de problem som uppkommer i våra relationer till Ryssland. Jag gläder mig speciellt över att festen i Kirkenes var lyckad och att Lavrov var på plats. Detta visar att närområdessamarbetet trots allt har en verkligt stor betydelse.

Jag ska nu i denna anda av hopp kort berätta för er om en händelse som jag upplevde i Lappland i somras. En tredjedel av Salla socken blev ryskt efter det senaste kriget. Varje sommar deltar invånare från Salla i en andakt vid hjältegravarna på andra sidan av gränsen. Eftersom de visste att jag är präst bad de mig hålla andakten. Det finns alltid också ryska vänner med i andakten, som hålls vid ruinerna av en nerbränd kyrka på den ryska sidan av gränsen. Vi lade blommorna på gravarna. Sedan gick vi till de ryska soldaternas gravar och lade blommor på gravarna. Till min överraskning kom en av våra ryska vänner och sade till mig: "Håll en bön här också." Och det gjorde jag. Sedan gick vi till kyrkbyn i Gamla Salla, där 8 000 tyska soldater finns begravda, och återigen sade denna ryska vän: "Låt oss hålla en bön här också." Det gjorde jag.

Denna andakt gjorde ett sådant intryck på mig att jag i denna anda av hopp,

som vår värderade föredragande Stoltenberg talade om, anser att inget internationellt läge kan vara så svårt att vi inte borde tro på fredliga lösningar.

Information

Tal nummer

303

Typ

Indlæg

Person

[Simo Rundgren](#)

Datum

30.10.14 11:58